

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

ניתנה ביום 08 מרץ 2021

המבקשת

א.י. אלפא שרותי אבטחה בע"מ

-

המשיב

בנימין תדלה

בשם המבקשת – עו"ד דן אל אגליק
בשם המשיב – עו"ד ענת ברק

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשת המבקשת להורות כי הערעור הוגש במועד ולחלופין ליתן הארכת מועד להגשתו. הערעור הוגש על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בבאר-שבע מיום 3.5.2020 (כבוד השופטת יעל אנגלברג שוהם ונציגי הציבור הגב' מלכה פישמן ומר דן ברקאי; סע"ש 7201-02-18 להלן: **פסק הדין**).

2. **תקנה 73 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991** (להלן: **תקנות בית הדין לעבודה**) קובעת, כי המועד להגשת ערעור על פסק דין של בית דין אזורי, הוא בתוך שלושים יום ממועד המצאת פסק הדין למערער. בהתאם לנתונים המתועדים במערכת נט-המשפט, פסק הדין נשלח לב"כ המבקשת ביום 3.5.2020, באמצעות 'הודעה באתר' בהתאם **לתקנה 497ג(1) לתקנות סדר הדין האזורי, התשמ"ד-1984** (להלן: **תקנות סדר הדין האזורי 1984**), שעמדה בתוקף במועד ביצוע ההמצאה, והוחלה בבית הדין לעבודה על פי **תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה**. במערכת נט-המשפט מתועדת גם צפייה של משרד ב"כ המבקשת בפסק הדין ביום 4.5.2020 בשעה 10:05.

יוער, כי דיוננו מושתת על הוראות **תקנות סדר הדין האזורי 1984**, משום שהמצאת פסק הדין למבקשת נעשתה טרם מועד כניסתן לתוקף של **תקנות סדר הדין האזורי, התשע"ט - 2018** (להלן: **תקנות סדר הדין האזורי החדשות**) ביום 1.1.2021. לשם שלמות התמונה נציין, כי **תקנה 161(1) לתקנות סדר הדין האזורי החדשות**, מסדירה אף היא את האפשרות להמציא לבעל דין כתב בי-דין על ידי בית משפט בהמצאה אלקטרונית.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

3. מתוקף הודעות שפרסם שר המשפטים מעת לעת, הוחלו **תקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין במצב חירום מיוחד)**, התשנ"א-1991 על בתי הדין לעבודה מיום 16.3.2020 ועד יום 17.5.2020. זאת, פרט לתקנה 4 לתקנות החירום המיוחד, שעניינה הארכת מועדים, והוחלה על בתי הדין לעבודה עד ליום 10.5.2020 בלבד. בהתחשב במועדי תחולתה של **תקנה 4 לתקנות החירום המיוחד**, ונוכח מועד שליחת פסק הדין לב"כ המבקשת באמצעות 'הודעה באתר' ביום 3.5.2020, חל על פני הדברים המועד האחרון להגשת הערעור ביום 9.6.2020. המבקשת הגישה לבית הדין ביום 14.6.2020 כתב ערעור, בקשה להארכת מועד להגשתו 'מחמת זהירות', וכן בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין. הערעור הוגש באיחור של חמישה ימים בהתייחס למועד שליחת פסק הדין לב"כ המבקשת באמצעות 'הודעה באתר' ביום 3.5.2020.

4. בהחלטה מיום 15.6.2020 הביא בית הדין לידיעת המבקשת, שבהעדר הליך ערעורי, הסמכות לדון בבקשה לעיכוב ביצוע נתונה לבית הדין האזורי והמבקשת רשאית להפנותה אליו. מעיון בתיק בית הדין האזורי עולה, שלא הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין.

טענות הצדדים בבקשה

5. **לטענת ב"כ המבקשת**, הערעור הוגש במועד, שכן הוא "לא היה מודע" לפסק הדין עד ליום 5.6.2020, מועד בו פנתה אליו ב"כ המשיב בהודעת דואר אלקטרוני בעניין פסק הדין, בצירוף דרישת תשלום. ב"כ המבקשת ציין, כי הוא משתמש במערכת נט-המשפט באופן "פסיבי" בלבד, ואינו עושה ולא עשה כל שימוש במערכת נט המשפט לצורך הגשת כתבי בי-דין, המוגשים על ידו בהגשה פיסית, בדואר או בפקס. ב"כ המבקשת אישר שבוצעה צפייה בפסק הדין על ידי גורם מטעמו, אולם טען, שמדובר בצפייה שנעשתה על ידי בנו הקטין, אשר סייע לו באותם ימים בשל בעיות בריאות מהן סבל ו'הוריד' את פסק הדין ושתי החלטות נוספות לתיבת הדואר האלקטרוני שלו. ב"כ המבקשת ציין, כי בנו לא עדכן אותו אודות מתן פסק הדין.

המשיב התנגד לבקשה, תוך שטען, שהמצאת פסק הדין מיום 3.5.2020 נעשתה כדי לכתובת דואר אלקטרוני פעילה של ב"כ המבקשת, באמצעותה התכתב עם ב"כ המשיב. עוד טען המשיב, כי מדובר באיחור בן עשרה ימים בהגשת הערעור, אשר אין בטענות ב"כ המבקשת אודות מצב בריאותו כדי להצדיקו. שכן, גם בהתחשב בתקופת אי הכושר העולה מהאישורים הרפואיים שהוצגו על ידי ב"כ המבקשת,

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

הייתה לו שהות מספקת, של כשלושה שבועות ממועד המצאת פסק הדין לידי, לצורך הגשת בקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

הכרעה

6. לאחר בחינת טיעוני הצדדים בבקשה ועיון בחומר המצוי בתיק, באתי לכלל מסקנה, כי יש להורות על קבלת הערעור לרישום.

האם בוצעה המצאה כדין של פסק הדין לב"כ המבקשת ביום 3.5.2020?

תקנה 497ג לתקנות סדר הדין האזרחי 1984 קובעת כדלקמן:

(א) ניתן להמציא כתב בי-דין אלקטרוני לנמען שאינו בית המשפט, אל תיבת הדואר שבכתובת המאובטחת של הדואר האלקטרוני של הנמען, ובלבד שהנמען מסר את כתובת הדואר האלקטרוני שלו כאמור לבית המשפט לצורך ביצוע הוראות סימן זה וציין בסמוך לה כי מדובר בכתובת מאובטחת של דואר אלקטרוני; ואולם הוראה זו לא תחול על כתב בי-הדין הראשון בתיק.

...

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי בית המשפט לשלוח לתיבת הדואר שבכתובת דואר אלקטרוני או בכתובת מאובטחת של דואר אלקטרוני שנמסרה לבית המשפט לפי תקנות משנה (א) או (ד), הודעה בדבר קיומו של כתב בי-דין במערכת הממוכנת הכוללת קישור לכתב בי-הדין, שפתיחתו תתאפשר באמצעות מנגנון הזדהות מאובטח (להלן – ההודעה); שלח בית המשפט הודעה כאמור, יראו את כתב בי-הדין ככתב שהומצא במסירה אישית לנמען ביום ובשעת השליחה כפי שמופיעים בשעון פנימי שבמערכת המחשוב של בתי המשפט המכויל על פי כללים מקובלים.

....

(ד) המבקש להמציא לבית המשפט כתב בי-דין אלקטרוני, ימסור לבית המשפט כתובת דואר אלקטרוני או כתובת מאובטחת של דואר אלקטרוני לצורך קבלת כתבי בי-דין אלקטרוניים מאת בית המשפט כאמור בתקנת משנה (ג); כתב בי-דין אלקטרוני המיועד לבית המשפט, יומצא אל יעד ההגשה האלקטרוני.

[ההדגשות הוספו – א.ק.]

תקנה 497ג(1) לתקנות סדר הדין האזרחי 1984, מעגנת את האפשרות להמציא כתב בי-דין על ידי בית המשפט בדרך של 'הודעה באתר'. בהתייחס להמצאה בדרך זו, **תקנה 497ג(2) לתקנות סדר הדין האזרחי 1984** מאפשרת לנמען להגיש לבית המשפט תצהיר בדבר אי קבלת ההודעה אל כתובת הדואר האלקטרוני שמסר.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

במקרה שלפני, פסק דינו של בית הדין האזורי נשלח לב"כ המבקשת באמצעות 'הודעה באתר', ולא הוגש לבית הדין תצהיר על פי הוראת **תקנה 497ג(ג) לתקנות סדר הדין האזורי 1984**. חרף האמור שוכנעתי, שבנסיבותיו המיוחדות של המקרה, לא ניתן לקבוע שבוצעה המצאה כדין של פסק הדין למבקשת ביום 3.5.2020, משום שלא מתקיים בענייננו תנאי מתנאי **תקנה 497ג(ג) לתקנות סדר הדין האזורי 1984**. עיון במערכת נט-המשפט מעלה, שלא מעודכנת ב'מאגרי הגורמים' השונים בה (מאגר עו"ד ומאגר משרדי עו"ד) כתובת דואר אלקטרוני **כלשהי** המשויכת לב"כ המבקשת או למשרד ב"כ המבקשת. במערכת נט-המשפט אף לא קיים תאריך עדכון כלשהו לכתובת דואר אלקטרוני של ב"כ המבקשת (תחת הכיתוב: "עדכון אחרון של כתובת דואר אלקטרוני"). כך, שלא ניתן לקבוע שב"כ המבקשת מסר לבית המשפט כתובת דואר אלקטרוני במועד כלשהו. בנסיבות אלה, לא מתקיים התנאי הקבוע **בתקנה 497ג(ג) לתקנות סדר הדין האזורי 1984**, בדבר מסירת כתובת דואר אלקטרוני לבית המשפט, באופן שיכול לבסס קביעה בדבר קיומה של המצאה כדין באמצעות 'הודעה באתר', או באופן המקים חובה להגשת תצהיר על מנת לסתור המצאה זו. בשונה מהמקרה שלפני, בעניין **בית בלב** (ע"ר (ארצי) 33237-03-17 **הסתדרות העובדים הכללית החדשה - בית בלב בע"מ**, 23.10.2017 (להלן: **עניין בית בלב**), הייתה מעודכנת במערכת נט-המשפט כתובת דואר אלקטרוני פעילה של ב"כ המשיבה שם, והדיון סב על השאלה האם אותה כתובת נמסרה **לצורך המצאה**, והאם שאלה זו היא בעלת נפקות לעניין קביעת קיומה של המצאה כדין. בענייננו כאמור, לא ניתן לקבוע שנמסרה כלל כתובת אלקטרוני של ב"כ המבקשת לבית המשפט. מותב בית הדין התייחס לעניין זה **בפסק דין בית בלב** כדלקמן:

"למען הסר ספק מובהר כי אין הכוונה שהמצאה לכתובת דוא"ל היסטורית שאינה פעילה שנמסרה להנהלת בתי המשפט תהווה המצאה כדין, אלא כאמור מדובר בכתובת דוא"ל פעילה, שנעשה בה שימוש על ידי בעל הדין".

והדברים אמורים מקל וחמור לענייננו, בו לא נמסרה כלל תיבת דואר אלקטרוני לבית המשפט על ידי ב"כ המבקשת.

זאת ועוד, בענייננו לא ניתן לקבוע שמוטלת על ב"כ המבקשת חובה למסור לבית המשפט כתובת דואר אלקטרוני על פי "כלל ההדדיות" הקבוע **בתקנה 497ג(ד) לתקנות סדר הדין האזורי 1984**. זאת, נוכח טענתו של ב"כ המבקשת שלא עשה

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

מעולם ואינו עושה שימוש במערכת נט-המשפט לצורך הגשת כתבי בי-דין, טענה שלא נסתרה על ידי המשיב ומשתקפת מאופן הגשת המסמכים על ידי המבקשת בהליך זה ובהליך לפני בית הדין האזורי. ושוב לציין, כי בשונה מענייננו, ב"כ המשיבה **בעניין בית בלב** הגיש כתבי בי-דין לבית המשפט באמצעות מערכת נט-המשפט, באופן שהחיל לגביו את "כלל ההדדיות" הקבוע בתקנה 497ג(ד) לתקנות סדר הדין האזורי 1984.

מסקנת הדברים היא, שלא ניתן לקבוע שבוצעה המצאה כדין של פסק הדין למבקשת ביום 3.5.2020.

האם יש להחיל את 'כלל הידיעה' על המבקשת?

7. ב"כ המבקשת אישר בטיעוניו, שבוצעה צפייה של גורם מטעמו בפסק הדין ביום 4.5.2020. ב"כ המבקשת ציין, כי בנו 'הוריד' את פסק הדין ממערכת נט-המשפט לתיבת הדואר האלקטרוני שלו ביום 4.5.2020, אולם לא הודיע לו על מתן פסק הדין. ב"כ המבקשת צירף לטיעוניו תדפיס של תיבת הדואר האלקטרוני שלו מיום 4.5.2020, בו מצויה 'שורה' המתייחסת לפסק הדין.

האם צפיית גורם מטעם משרד ב"כ המבקשת בפסק הדין ביום 4.5.2020, מצדיקה להחיל על המבקשת את 'כלל הידיעה', ולמנות את הימים להגשת הערעור ממועד הצפייה? נפסק לאחרונה על ידי בית המשפט העליון, כי תיעוד צפייה של בעל דין בהחלטה או בפסק דין במערכת נט-המשפט, מצדיק להפוך את נטל השכנוע, כך שהנטל להראות שאין מקום להחיל את 'כלל הידיעה' יוטל על בעל הדין שצפה באופן יזום בהחלטה השיפוטית, ואי עמידה בנטל שכנוע זה יוביל, ככלל, להעדפת חריג 'כלל הידיעה' תחת 'כלל ההמצאה' (ראו: רע"א 6648/20 עמוס גבעון נ' עמוס ון-אמזן ואח', 21.12.2020, להלן: **עניין גבעון).**

במקרה שלפני, קיימים שיקולים לכאן ולכאן בכל הנוגע להחלת 'כלל הידיעה' על המבקשת.

מחד גיסא, ונוכח היפוך הנטל שנקבע **בעניין גבעון**, ב"כ המבקשת לא עמד בנטל השכנוע הרובץ על כתפיו להוכיח שלא הייתה לו ידיעה ממשית אודות פסק הדין החל מיום 4.5.2020. כאמור, במערכת נט המשפט מתועדת צפייה של משרד ב"כ המבקשת בפסק הדין ביום 4.5.2020. ב"כ המבקשת אישר, שבנו 'הוריד' את פסק הדין לתיבת הדואר האלקטרוני שלו ביום 4.5.2020, וצירף תדפיס תיבת דואר אלקטרוני ממנו

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

עולה, שפסק הדין היה מצוי בתיבת הדואר האלקטרוני של ב"כ המבקשת החל מיום 4.5.2020. די בכך על מנת לקבוע שלמבקשת היתה ידיעה אודות פסק הדין החל מיום 4.5.2020. טענתו של ב"כ המבקשת לפיה הצפייה בפסק הדין נעשתה על ידי בנו, איננה בעלת משמעות לעניין ידיעתה של המבקשת אודות פסק הדין, משום שמדובר בסדרי העבודה הפנימיים במשרד ב"כ המבקשת, שאינם מענייניו של בית הדין. זאת ועוד, מטעמים שלא הובררו, ב"כ המבקשת נמנע מהגשת תצהיר בעניין אי קבלת פסק הדין או בעניין אי ידיעתו הנטענת אודות תוכן פסק הדין.

מאידך גיסא, ספק אם מתקיימים בנסיבות העניין ה"מרכיבים הנוספים" אליהם התייחסה הפסיקה במסגרת בחינת ההצדקה להחלת 'כלל הידיעה', ובעיקר, ספק אם מתקיים הרכיב שעניינו התנהלות בחוסר תום לב דיוני מצד המבקשת (ראו: רע"א 8467/06 **לובנה אבו עוקסה נ' בית הברזל טנוס בע"מ**, 8.7.2010, פסקה 18 לפסק הדין). תום ליבה הדיוני של המבקשת עולה בעיקר מהעובדה, שב"כ המבקשת עדכן את ב"כ המשיב אודות כוונתו להגיש ערעור במסגרת המועדים הקבועים בדין להגשתו. הודעת ב"כ המבקשת ניתנה במסגרת הודעת דואר אלקטרוני שנשלחה לב"כ המשיב ביום 5.6.2020, בה הודע מפורשות על כוונת המבקשת להגיש ערעור. המשיב לא הכחיש בטיעוניו קבלת הודעה זו.

יתרה מזו. ביום 9.6.2020, הוא המועד האחרון להגשת הערעור בהתייחס למועד הידיעה, הגישה המבקשת לבית הדין האזורי הודעה על הגשת ערעור ובקשה להארכת מועד להגשתו. לטענת המבקשת, טעות בשיוך הבקשה, גרמה להגשתה בתיק בית הדין האזורי, חלף הגשתה בבית הדין הארצי. במאמר מוסגר נציין, כי בהתאם להוראות **תקנות 497א(ג) ו-497ב לתקנות סדר הדין האזרחי 1984**, לא ניתן להגיש כתב בי-דין ראשון בתיק באמצעות הפקס, כך שאף לו הייתה מוגשת הבקשה לבית הדין הארצי במועד זה באמצעות הפקס, ממילא לא ניתן היה לקבלה לרישום. מכל מקום, בהחלטת בית הדין האזורי מיום 9.6.2020 צוין כי "הבקשה מופנית לבית הדין הארצי ודומה כי בטעות הוגשה לבית הדין האזורי". במערכת נט המשפט נרשמה צפייה של ב"כ המשיב בהחלטת בית הדין האזורי מיום 9.6.2020, ביום בו ניתנה. כך, שכוונתה הברורה של המבקשת להגיש ערעור הובאה לידיעת המשיב גם בדרך זו עוד במסגרת המועדים הקבועים בדין להגשת הערעור בהתייחס למועד הידיעה. הודעותיו של ב"כ המבקשת על כוונתו להגיש ערעור בשתי הזדמנויות שונות, אשר הובאו לידיעת ב"כ המשיב במסגרת המועדים הקבועים בדין להגשת

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

הערעור, מצביעה על תום לב דיוני של המבקשת ועל קיום חובת ההגינות מצידה כלפי הצד שכנגד.

מכל מקום, ומאחר שהשיקולים מראים פנים לכאן ולכאן, אינני נדרשת להכרעה בעניין תחולת 'כלל הידיעה' על המבקשת. זאת מן הטעם, שאף אם אצא מנקודת הנחה שיש להחיל את 'כלל הידיעה' על המבקשת, ממילא שוכנעתי שיש להיעתר לבקשתה החלופית של המבקשת להארכת מועד להגשת הערעור, כפי שיבואר.

הבקשה החלופית להארכת מועד

8. בנסיבות העניין, מתקיימים מספר טעמים, אשר משקלם המצטבר מצדיק היעדרות לבקשה להארכת מועד להגשת הערעור. ראשית, המשיב לא הוכיח פגיעה באינטרס סופיות הדיון שלו במהלך חמשת ימי האיחור בהגשת הערעור. הדברים אמורים בעיקר לנוכח העובדה עליה עמדנו, שהמבקשת הביאה לידיעת המשיב בשתי הזדמנויות שונות את כוונתה להגיש ערעור, עוד במסגרת המועדים הקבועים בדיון להגשת הערעור. בהתאם להלכה הפסוקה, הודעתו של בעל דין לצד שכנגד על כוונתו להגיש ערעור טרם חלוף המועד להגשתו, או הגשת בקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי בתוך המועד, שוללת את צפייתו של הצד שכנגד לסופיות ההליכים ומצביעה על שקידתו של המבקש בטיפול בענייניו. משכך, היא מהווה 'טעם מיוחד' שיש ליתן לו משקל במכלול הנסיבות (ראו: בש"א 3094/01 **שמואל שמואלי נ' עתים סוכנות החדשות הישראלית**, 8.5.2001; בר"ע (ארצי) 334/03 **משה אלקיים נ' רשיפן הנדסה אזרחית והובלות 1999 בע"מ**, 20.5.2004; בש"א 1483/04 **לופו – מיני מרקט עזרא**, 10.11.2004). עוד הכירה הפסיקה במקרים המתאימים בנסיבות של הגשת הליך ערעורי במסגרת דיונית שגויה, כ'טעם מיוחד' להארכת מועד. זאת משום שהגשת ההליך במסגרת דיונית שגויה, מעמידה את המשיב על כוונת המבקש להשיג על פסק הדין ומונעת את הסתמכותו על סופיות ההליכים (ראו: בש"מ 3108/03 **קבוצת ברן בע"מ ואח' נ' מקורות חברת מים בע"מ ואח'**, 1.5.2003; רע"א 8814/03 **שמואל חזד נ' בן אבו חברה לבניין ופיתוח בע"מ**, 10.5.2004). בעניינינו כאמור, הוגש כתב ערעור לבית הדין האזורי במועד (9.6.2020).

לטעמים אלה מצטרפות גם טענותיו של ב"כ המבקשת אודות מצב בריאותו בתקופה הרלוונטית, אשר נתמכו במסמכים רפואיים. אמנם, המסמכים הרפואיים שהוגשו אינם "מכסים" את התקופה הרלוונטית להגשת הערעור במלואה. עם זאת, אישורי המחלה שהגיש ב"כ המבקשת מתייחסים לחלק לא מבוטל מהתקופה שהייתה נתונה

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 32741-06-20

להגשת הערעור, ועולה מהם, שמדובר בנסיבות רפואיות שנמשכו על פני מספר חודשים, החל מחודש ינואר ועד חודש יוני 2020, אשר היו בעלות השלכה על תפקודו של ב"כ המבקשת והכבידו על יכולתו לטפל בהגשת הערעור. יצוין עם זאת, כי אין בקבלת הבקשה להארכת מועד מהטעמים האמורים בהחלטה זו משום חיווי דעה בעניין סיכויי הערעור, שעל פני הדברים לא ניתן לקבוע שהם גבוהים.

9. סוף דבר – ערעור המבקשת מתקבל לרישום.

10. הצדדים מוזמנים לדיון מוקדם בערעור ביום 16.3.2021 בשעה 11:00. במסגרת הדיון המוקדם, יהיו הצדדים רשאים להעלות טיעוניהם גם בכל הנוגע לבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין.

11. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"א (08 מרץ 2021) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אפרת קוקה, רשמת

